

SIYASET, EKONOMİ ve YÖNETİM ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

RESEARCH JOURNAL OF
POLITICS, ECONOMICS AND MANAGEMENT

April 2018, Vol:6, Issue:2

Nisan 2018, Cilt:6, Sayı:2

P-ISSN: 2147-6071

E-ISSN: 2147-7035

Journal homepage: www.siyasetekonomiyonetim.org

Yönetici Pozisyonunun Finansal Raporlamadaki Rolü: BİST Kurumsal Yönetim Endeksine İlişkin Bulgular

Role of Executives Position in the Financial Reporting: Evidence from BIST Corporate Governance Index

Doç. Dr. Ali İhsan AKGÜN

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, İşletme Fakültesi, akgun@ybusm.info

DOI: <https://doi.org/10.25272/j.2147-7035.2018.6.2.03>

MAKALE BİLGİSİ

ÖZET

Makale Geçmişi:

Geliş 24 Ocak 2018
Düzeltilme Geliş 21 Şubat 2018
Kabul 24 Mart 2018

Anahtar Kelimeler:

Finansal Raporlama, Uluslararası Finansal Raporlama Standartları, Kurumsal Yönetim, Yönetici Pozisyonu.

© 2018 PESA Tüm hakları saklıdır

Finansal tabloların doğru, güvenilir, karşılaştırılabilir ve ihtiyaca uygun olması için uluslararası muhasebe ve finansal raporlama standartlarına göre düzenlenmesi önemli unsurdur. Bu bağlamda, Türkiye Muhasebe Standartları ve Türkiye Finansal Raporlama Standartları (TMS/TFRS), işletmelerde finansal raporlamanın bilgi kalite düzeyine olumlu etki yaparak işletmelerin performans düzeylerinin belirlenmesinde finansal bilgi kullanıcılarına daha doğru bilgi sunmuştur.

Bu çalışmanın amacı, kurumsal yönetim çerçevesinde finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi ile işletmelerin yönetici pozisyonu arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Söz konusu ilişkinin belirlenmesinde Borsa İstanbul (BİST)'a kayıtlı Kurumsal Yönetim Endeksine tabi işletmelerin yöneticilerine uygulanan anket değerlendirilmiştir. Çalışmada, araştırmadaki hipotezleri desteklemek için, ankette yer alan değişkenlerden yararlanarak Mann-Whitney U test ve ANOVA analizleri yapılmıştır. Araştırma sonucunda, yönetici pozisyonu ile finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi arasında anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır.

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Article History:

Received 24 January 2018
Received in revised form 21 February 2018
Accepted 24 March 2018

Keywords:

Financial Reporting, International Financial Reporting Standards, Corporate Governance, Executives Position.

© 2018 PESA All rights reserved

It is important concept to prepare the financial statements according to international accounting and financial reporting standards so that they can be reliable, comparable and convenient for the needs. In this context, Turkish Accounting Standards and Turkish Financial Reporting Standards (TAS/TFRS) had a positive impact on the information quality level of financial reporting in enterprises and offered more correct information to financial information users in determining the performance levels of enterprises.

The purpose of this paper, while determining the relationship between the reliability and quality of financial reporting and manager position, the questionnaire which was carried out to the businesses manager dependent on Corporate Governance Index that is enrolled to Istanbul Stock Exchange (BIST) was evaluated. In this study, The Mann-Whitney U and ANOVA tests were used to analyze the variables in the survey to examine the abovementioned hypotheses; statistical analyses were performed. The result of the study reveals that there are significant differences in the relationship between the executives' position and reliability and quality of information of the financial reporting.

GİRİŞ

Yönetim kurulunun kurumsal yönetim mekanizmasında kritik bir role sahip olması, işletmelerin yönetim kurulunun yönetim faaliyetlerinin gözetimi ve kontrolü açısından en önemli kontrol mekanizması olduğunun göstergesi sayılabilir. Ayrıca, kurumsal yönetim ile şirket sahipliğinin ayrılmış olmasından dolayı yönetim kurulu hissedarların çıkarlarını koruyucu rol üstlenmektedir (Terzi ve diğerleri, 2014; 195).

Dolayısıyla, hem kurumsal yönetim hem de stratejik yönetim literatürü, şirket yöneticilerinin stratejide rol oynadığına işaret etmektedir. Strateji ise, kuruluşu çevreye yönlendiren, iç yapıyı ve süreçleri etkileyen ve sonuç olarak performansını belirleyen bir dizi karardır. Direktörlerin bu anlamda strateji içindeki rolü, karar sürecine katılımı ve bunların performans üzerindeki nihai etkisinde ortaya çıkmaktadır. Yönetim Kurulunun rolü, şirketin ilgi alanını toplumun menfaatiyle uyumlu hale getirmek için uygun sosyal sonuçlar üretmek için bütünleştirilmiş bir faaliyet kümesine yol açan yönetim düzeyinde kararlar akışıdır. Küreselleşme ve teknoloji nedeniyle şirketlerin doğası ve paydaşlarla olan ilişkileri gelişmekte ve şimdi yönetim kurullarının geleneksel yönetim rolünden daha proaktif bir role doğru ilerleme gözlemlenmektedir. Başka bir deyişle, yönetim kurullarının rolleri ve sorumlulukları, geleneksel paydaş merkezli bir paydaştan çeşitli paydaşları kapsayacak şekilde genişletilmiş ve kurumsal yönetime ilişkin daha geniş bir perspektifin parçası olarak vurgulanmıştır (Rao ve Tilt, 2016; 337-340). Bu bağlamda, araştırmada yönetim kurulunun yapısındaki yönetici pozisyonu ile finansal raporlama faaliyetlerinin bilgi güvenilirliği ve kalitesi arasında bir ilişki olup olmadığı incelenecektir.

İşletmelerin kurumsal yönetiminde rol oynayan organlarından biri olan yönetim kurulları konusunda bir çok ampirik çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışmalardan uluslararası yazında üst yönetim bileşeni ile firma performansı arasında ilişkiyi ele alan çalışmalar (Jenter ve Kaan, 2015; Van Veen vd., 2014; Wu, 2013; Barron vd., 2011; Fernandes, 2008; Brick vd., 2006), ulusal yazında ise yönetim kurulu yapısı ile finansal performans arasındaki ilişki (Özkan vd., 2014), ve yönetim kurulu yapısının şirkete getirdiği fırsat ve tehditlere ilişkin çeşitli çalışmalar yapılmıştır (Demirel, 2014). Bu çalışmada ise, kurumsal yönetim uygulamalarının finansal raporlamadaki rolü, işletme yöneticileri pozisyonu bağlamında değerlendirilmiştir.

Dünyada finansal raporlamaya olan güvenin oluşması açısından yapılan araştırmalarda artış olmakla birlikte, Türkiye’de de kurumsal yönetim ile ilgili olarak, yasal düzenlemeler yapılmıştır. Bu düzenlemelerden biri Sermaye Piyasası Kurumu (SPK)’nun, 2007 yılında Borsa İstanbul (BİST)’da kurumsal yönetim endeksine ilişkin çalışmalarıdır. Ayrıca, Türk Ticaret Kanunu (TTK) ile 2013 yılında kurumsal yönetimin sağlanmasına katkı sağlayacak olan Uluslararası Finansal Raporlama Standartları (IFRS)’na göre finansal raporlamanın yapılması zorunlu hale gelmiştir. Kurumsal yönetim açısından finansal bilgi kullanıcılarının farklı amaçları dikkate alındığında, Türkiye Muhasebe Standartları (TMS) ve Türkiye Finansal Raporlama Standartları (TFRS) uygulamalarının zorunlu uygulaması işletmelerin finansal raporlanmasında önemli rol oynamaktadır. Böylece, yönetici pozisyonunun finansal raporlamadaki rolü olup olmadığının belirlenmesi bu çalışmanın birincil amacını oluşturmaktadır. Araştırmanın ikinci amacı ise, yöneticilerin eğitim düzeylerinin finansal raporlamada rolü olup olmadığı ve böylece eğitim düzeyinin finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi açısından farklılık gösterip göstermediğinin belirlenmesidir.

Bu bağlamda, çalışmada, kurumsal yönetim uygulamalarının finansal raporlamadaki rolü, TTK’da kurumsal yönetime ilişkin düzenlemeler, ve finansal raporlama kavramı ve ilgili literatür bazında ele alınmıştır. Ayrıca, literatür araştırmasından sonra, araştırma hipotezlerinin gelişimi, araştırmada ele alınan yöntem ve araştırmanın verilerinin analizlerine yer verilmiştir.

1. Kurumsal Yönetim Uygulamalarının Finansal Raporlamadaki Rolü

1.1. Finansal Raporlamada Yönetici Rolü

6102 sayılı TTK, anonim şirketlere kurumsal yönetim ilkeleri bazında şirket yapılanmaları konusundaki düzenlemelerinden en önemlisi finansal raporlamada IFRS’na uyum ile ilgili

getirilen düzenlemelerdir. TTK'nun 88 inci maddesinin birinci fıkrasına göre, gerçek ve tüzel kişiler ticari defterlerini tutarken, münferit ve konsolide finansal tablolarını düzenlerken, Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu (KGK) tarafından yayımlanan, TMS'na, muhasebe ilkelerine ve bunların ayrılmaz parçası olan yorumlara uymaları gerekir. Söz konusu ilkeler, uygulamada birliği sağlamak ve finansal tablolara global piyasalarda işlerlik kazandırmak amacıyla, IFRS'na tam uyumlu olacak biçimde, yalnız KGK tarafından belirlenir ve yayımlanır. Söz konusu düzenlemenin, kurumsal yönetimin hesap verebilirlik ve şeffaflık ilkesi ile bağlantılı olduğunu söylenebilir.

Ayrıca, TTK'nun 375.maddesinde, yönetim kurullarının devredilemez ve vazgeçilemez görev ve yetkilerini kurumsal yönetim ilkelerinin yine şeffaflık ve hesap verilebilirlik ilkeleri bağlamında tanımladığını görmekteyiz. Söz konusu madde ile şirketlerin iç yönetmeliklerde yapılacak görev tanımlarının yönetim kuruluna ait olduğu ifade edilmiştir. TTK'nun 397.maddesinde, sermaye şirketlerinin finansal tabloları ile yönetim kurulu faaliyet raporlarının, bağımsız denetçi tarafından uluslararası denetim standartlarıyla uyumlu Türkiye Denetim Standartlarına (TDS) göre denetlenmesine yer verilmiştir. TTK'nun kurumsal yönetim ilkelerine yönelik esaslarını düzenleyen 1529.maddesinde ise, halka açık anonim şirketlerin kurumsal yönetim ilkeleri, yönetim kurulunun kurumsal yönetime ilişkin açıklamalarının esaslarını ve şirketlerin kurumsal yönetim açısından derecelendirme kural ve sonuçlarını belirlemeye SPK'unca yetkili kılındığı belirtilmiştir. Dolayısıyla, gerek TTK ve gerekse SPK'nun kurumsal yönetim konusundaki düzenlemelerinde yönetim pozisyonunu finansal raporlamada ön plana çıkarmıştır.

Bu bağlamda, finansal raporlamanın amacı, finansal bilgi kullanıcılarının ve ekonomik karar alıcılarının ihtiyaç duydukları bilgilerin doğru ve güvenilir ölçüde sunulmasının yanı sıra, kaliteli finansal raporların sunulması da finansal bilgi sisteminin temel esasları arasındadır. Ertan (2011) çalışmasında finansal bilgi kullanıcılarının ihtiyaçlarına göre finansal raporlama kalitesi bir bütün olarak finansal raporlama setinin kalitesi veya sadece kazanç kalitesi olarak dikkate alınabileceğini ifade etmiştir. Ayrıca, yöneticiler ve yatırımcılar açısından işletmenin performansının değerlendirilmesinde esas bilgi kaynağı işletmenin kazancı önem arz etmektedir. Dolayısıyla, çalışmada yönetici pozisyonunun finansal raporlamanın güvenilirliği ve kalitesindeki rolünün belirlenmesi bu bağlamda önem arz etmektedir.

Ancak, finansal raporlamaya ilişkin finansal tablolardaki aşırı hile muhasebe hesaplarında kullanılan raporlamanın öngörüsünde yetersizliğe ve finansal bilgi kullanıcılarının yanılmasına yol açacaktır. Finansal raporlamadaki güvenilirlik ve anlamlılık ise, raporlanan hesapların güvenilirliği ile ilgilidir (Smieliauskas, 2008; 194). Ayrıca, işletme yöneticilerinin finansal tabloların hazırlanması ve sunulması sürecinde güvenilir ve kaliteli bilgi sunma sorumluluğunu taşıyamaması ve finansal raporlamanın kaliteli yapılmasına engel olma tutumlarının önlenmemesi finansal tablolara olan bilgi güvenilirliğini azaltmaktadır (Rezaee, 2002; 2). Böylece, finansal raporlamadaki şeffaflığı ve kamuoyunu aydınlatma tarafsızlığını yeğlemek için finansal tablo kalemlerinin gerçekçi düzenlenmesi ve yanıltıcı bilgiye dayalı hile riskini azaltmak gerekir.

Dolayısıyla, finansal raporlamada sunulan bilginin asgari bilgi güvenilirliğinin sağlanması için finansal raporların kalitesi üzerinde; yönetimin tutum ve anlayışları, denetim komitesi, iç denetçiler, bağımsız denetim, genel kabul görmüş muhasebe ilkeleri ile politikalar ve yürürlükteki mevzuat belirleyici faktörler olmaktadır (Duman, 2010; 215). Dolayısıyla, kurumsal yönetim uygulamalarının şirket bünyesine yerleştirilmesi ile finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi anlayışının şirket yöneticilerinin kararların değerlendirilmesinin anlamlı olarak yapılabileceği söylenebilir. Bu bağlamda, söz konusu değerlendirmenin anlamlı olduğu varsayılarak çalışmada finansal raporlamanın bilgi kalitesi ile yönetici pozisyonunun rolü olup olmadığı analiz edilmiştir.

2. İlgili Literatür

Ulusal ve uluslararası literatür incelendiğinde finansal raporlama konusunda birçok ampirik çalışma yapılmakla birlikte, çalışmada sadece finansal raporlamanın yönetici pozisyonuna etkisine yönelik olanlardan bazıları üzerinde durulacaktır.

Anderson ve diğerleri (2004) çalışmalarında, finansal muhasebe raporlarının bütünlüğünü etkileyen yönetim kurulu karakteristikleri ile kreditorlerin muhasebe temelli borç anlaşmalarına olan güvenirliliği arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Çalışmalarında, borç maliyetinin yönetim kurulunun bağımsızlığı ve yönetim kurulu büyüklüğüyle ters oranda ilişkili olduğunu bulmuşlardır. Genel olarak, yönetim kurullarının ve denetim komitelerinin finansal raporların güvenirliliğini etkileyen önemli unsurlar olduğuna kanatine varmışlardır.

Bushman, Chen, Engel ve Smith (2004), çalışmalarında işletmelerin örgütsel çeşitliliği ve finansal muhasebe bilgisiyle ilgili sınırlandırmalar, kurumsal yönetim kapsamında yönetim kurulunun yapısındaki değişimler, yönetici maaşları, yönetici hisselerine ait pay ve sahipliğe ait faktörleri incelemişlerdir. Çalışmada, işletmelerin muhasebe bilgilerinin kullanarak kamuyu aydınlatma platformu aracılığıyla kurumsallaşmada bir temel ölçüt sağladığı sonucuna varılmıştır. Ferreira ve Laux (2007), kurumsal şirketlerde kurumsallaşma ile kurumsal bilgi akışı arasındaki ilişkinin pozitif yönlü olduğu sonucuna varmışlardır. Switzer (2007), çalışmasında kurumsal yönetim kapsamında finansal raporlamanın firmanın performansını pozitif yönde etkilediği ve firma sahibi ile CEO'lar arasındaki ilişkileri olumlu yönde geliştirdiğine yer vermiştir.

Peni (2014)'e göre, yöneticilerin ve firma performansı arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmaların büyük bir çoğunluğu yalnızca cinsiyet faktörüne bağlı yönetim özelliğine odaklanmıştır. Bununla birlikte, daha önceki bazı çalışmalar, cinsiyet dışındaki yönetim özelliklerinin firma performansını etkileyebileceğini gösteren kanıtlar ortaya koymuştur. Örneğin, bir yöneticinin yaşı, deneyimi, kalitesi ve yoğunluğunun, karar verme becerisini ve işini yapma kabiliyetini etkilediği belirtilmiştir. Genel olarak, yürütme yoğunluğu şirket performansını düşürme eğiliminde iken, yönetici deneyiminin ve kalitenin firma performansı üzerinde olumlu bir etkisi olduğu bulunmuştur. Dahası, mevcut literatür, yaş, deneyim, kalite ve yoğunluk gibi diğer özelliklerin idarecilerin işlerini yönetme yeteneğini etkileyebileceğini önermektedir. Bu nedenle, diğer özelliklerin kontrol edilmesiyle, bir yöneticinin cinsiyetinin daha iyi firma performansıyla ilişkili olabileceği hipotezi önermektedir.

Araştırmalar, yönetim kurullarında cinsiyet çeşitliliğinin artmasının daha iyi finansal performans ile ilişkili olduğunu ve her seviyedeki iş gücünün katılımının artırılmasının ekonomi üzerinde olumlu etki yaptığını göstermiştir. Ancak, Chapple ve Humphrey (2014) çalışmalarında, kadın yönetici ve kadın olmayan yöneticiler arasında net bir performans farkı olduğuna dair güçlü bir kanıt bulamamışlardır. Ancak, Agrawal ve Chadha (2005) çalışmalarında, kurumsal yönetim ilkelerini benimseyen yönetim kurulu, bağımsız denetim komitesi ve iç bağımsız denetim uzmanlarını kapsayan işletmelerin, aile işletmelerinde aile üyelerince atanan koordinatörce yönetilen şirketlere göre finansal raporlamanın daha güvenilir olduğu sonucuna varmışlardır.

Klai ve Omri (2011) çalışmalarında Tunus'daki işletmelerdeki yöneticilerin pozisyonu ile finansal raporlama kalitesi arasındaki ilişkiyi inceleyerek, bilgi kalitesi ile kurumsal mekanizmaların varlığı durumunda, işletmelerin finansal raporlama kalitesi ile kurumsal yönetim arasında pozitif ilişki olduğuna dikkat çekmişler. Benzer olarak, Agoglia, Douppnik ve Tsakumis (2011), Amerika'daki muhasebe skandalları sonucunda, kurumsal yönetim kapsamında denetim komitesinin rolü ile finansal raporlama sistemi arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. İşletme yönetimi kurumsal yönetim uygulamalarının getirdiği uluslararası finansal raporlamanın, genel kabul görmüş muhasebe ilkelerine göre yapılan raporlamaya göre daha etkin bilgi sağladığı sonucuna varmışlardır.

Armstrong, Balakrishnan ve Cohen (2012), işletmenin kurumsal yönetim yapısı ile finansal raporlama bilgisi arasındaki ilişkiyi incelemek için kurumsal yönetim mekanizmasının önemli olduğu ve işletmenin finansal tablolarına olan güvenin artmasına dikkat çekmişlerdir. Alali, Anandarajan ve Jiang (2012), çalışmalarında kurumsal yönetimin önemli fonksiyonlarının, finansal bilginin güvenirliliği ve finansal raporlamanın kalitesine olumlu katkı sağladığını ifade etmişler. Benzer olarak, Htay ve diğerleri (2012) çalışmalarında, finansal raporlarda bilginin açıklanması, sadece pay sahipleri ve şirket yöneticileri arasındaki çıkar çatışmalarını açıklığa kavuşturmakla kalmayıp aynı zamanda kurumsal bilgileri hesap verilebilir hale getiren bilgi asimetrisini de azaltabileceğinden bilginin açıklanmasının ya da şeffaflığın kurumsal

yönetimin ayrılmaz bir parçası olduğunu ileri sürmüşlerdir. Böylece, iyi bir yönetim yapısının artan şeffaflık ve finansal ve finansal olmayan bilgilerin açıklamalarıyla birlikte ele alınacağı ve şirket yönetim kurullarının kurumsal yönetimde önemli aktörleri olduğu göz önüne alınması gerektiği sonucuna varmışlardır.

Mahadeo ve diğerleri (2012) çalışmalarında, eğitim düzeyinin yönetici pozisyonu bağlamında işletme performansına etkisi olmadığı sonucuna varmışlardır. Abernathy ve diğerleri (2014) çalışmalarında, denetim komitesi üyelerinin mali uzmanlığı ile finansal raporlamanın zamanında yapılabilirliği arasındaki ilişkiyi araştırmışlardır. Araştırmanın sonuçlarına göre denetim kurulu üyelerinin finansal bilgilerin zamanlamasını iyileştirerek finansal raporlamanın etkinliğine katkıda bulunduğunu ortaya koymuşlardır.

Demirel (2014) yönetim kurulu yapısının şirkete getirdiği fırsat ve tehditler kapsamında bir değerlendirme yapılarak, anonim şirketlerin zorunlu organlarından biri olan yönetim kurullarının şirketin strateji ve politikaları belirlemede önemli kararlar aldıklarına yer vermiştir. Terzi ve diğerleri (2014) yaptıkları araştırmada ise, kurumsal yönetim uygulamalarının denetim kalitesine etkisini incelemişlerdir. Araştırma sonucunda denetim kalitesi üzerinde yönetim kurulunun yapısı ile kurumsal yatırımcıların istatistiksel açıdan anlamlı ve pozitif yönde etkisi olduğunu gözlemlemişlerdir.

Akgün (2016) çalışmasında, kurumsal yönetim çerçevesinde finansal raporlamanın güvenilirliğine yönelik Türkiye'den örnek olaya yer vermiştir. Araştırmada yapılan analizlerin sonuçlarına göre, BİST Kurumsal Yönetim Endeksi'ndeki ankete katılan firmalardaki işletme türü ve çalışan sayısına ilişkin olarak finansal raporlamanın güvenilirliği ve kalitesi bakımından gruplar arası önemli farklılık olduğunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla, kurumsal yönetim prosedürlerini yerine getirirken işletmenin türü ve faaliyetin ve çalışan sayısının gruplar arası belirleyici faktörler olmadığı ve bu prosedürlerin kuruluşu özel stratejik plan ve hedeflerin bir faktörü olduğu sonucuna varılmıştır.

Temiz, Dalkılıç ve Hacıhasanoğlu (2017) çalışmalarında, finansal bilgi kalitesi göstergesi olarak kullanılan kâr yönetimi uygulamaları ve firma yönetim kurulu yapısı (bağımsız üye, denetim komitesi, kadın üye ve yönetim kurulu büyüklüğü) arasındaki ilişkileri incelemişlerdir. Araştırmanın sonuçlarına göre; yönetim kurulu içindeki bağımsız üye oranının tahakkuk ve gelir manipülasyonu temelli kâr yönetimi uygulamaları ile ilişkili olduğu ve yönetim kurulundaki kadın üye oranının artmasının nakit akışı ve gelir manipülasyonu temelli kâr yönetimi uygulamalarını azalttığını gözlemlemişlerdir.

Vishnani (2017) yaptığı çalışmada, IFRS'ye göre finansal raporlama yapan şirketlerin, Hindistan'daki yerel finansal raporlama standartlarına göre finansal tablolarını düzenleyen şirketler ile karşılaştırıldığında daha doğru raporlama uygulamaları sunduğunu, dolayısıyla finansal bilgi kalitesinin daha iyi olduğu sonucuna varmıştır. Ayrıca, kurumsal açıklama ve yönetim düzenlemelerinin daha iyi kalitesi, toplam kalite düzeyinde kazanç kalitesi üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğunu gözlemlemiştir. Pena ve Franco (2017) çalışmalarında, IFRS'nin zorunlu olarak benimsenmesinin İngiltere ve Fransa'daki borsaya kayıtlı şirketleri üzerindeki finansal bilgilerin kalitesi hakkında etkisini incelemişlerdir. Çalışmalarında, IFRS'nin İngiltere'de kabul edilmesinden sonra daha büyük firmalar için bilgi kalitesinin iyileştiği gözlemlenmişken, Fransa örneğinde ise, IFRS'nin yürürlüğe konması sonrasında finansal bilgilerin kalitesinde herhangi bir iyileşmeyi desteklemediği sonucuna varmışlardır.

3. Araştırma hipotezlerin gelişimi ve Yöntem

3.1. Araştırma hipotezlerin gelişimi

Yönetim kurulu, yönetimin izlenmesinde ve yöneticilerin hedeflerini pay sahiplerinin çıkarlarıyla uyumlu hale getiren mekanizmaların oluşturulmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, yönetim konusundaki literatürün önemli bir bölümünün yönetim kurulu karakteristikleri ve karar alma mekanizmasını vurgulaması açısından önemlidir. Yapılan araştırmalar, yönetim kurulu yapısı üzerine bu literatürün büyük bir kısmının yönetim ve yönetmenler arasındaki bilgi ortamında şeffaflığın önemini vurgulamaktadır (Armstrong et

al., 2010; 183-184). Bu bağlamda, finansal raporlama ile yönetici pozisyonu türünün etkili rolün bilinmesi kurumsal yönetim uygulamaları bazında önem arz etmektedir.

İşletmelerdeki bilgi sistemlerinin rolü önem kazanmış olduğundan, yönetici pozisyonunda bu önemde rol oynadığı düşünülmektedir. Yöneticilerin rolünün hem firmanın bilgi sisteminin altyapısını ve stratejisini yansıtacak şekilde geliştirmektedir. Bu rol, firmanın stratejisi ve süreçleri üzerine odaklanan bir yöneticisi mevcut bilgi sisteminin altyapısının rasyonalize edilmesi ve kullanılmasından maliyetleri en aza indirmeye odaklanmaktadır (Chun ve Mooney, 2009; 323).

TFRS'ye uyumlu finansal raporlamaya geçiş, finansal bilgi kullanıcılarına sunulan bilgilerin güvenilirliğinde artışa yol açmıştır. Ancak, finansal raporlamada bir standardizasyonun olması bütün ülkeler için finansal raporlamanın bilgi kalitesini artıracak anlamına da gelmemektedir. Böylece, yatırımcıların iyi korunduğu ve işletmelerin de finansal tablo manipülasyonu engelleyici yönde özelliklere sahip olması, TFRS ile uyumlu finansal raporların işletmenin piyasa değerini daha iyi yansıtmasını gerektirir (Durak ve Gürel, 2014: 105). Bu bağlamda, yönetim kurulları, finansal tabloların raporlanma sürecinden sorumlu oldukları için, finansal tablo manipülasyonunu azaltmada aktif rol oynamaktadırlar (Beasley, 1996: 445). Dolayısıyla, bu çalışmada yönetici pozisyonu ile finansal raporlamanın bilgi güveni ve kalitesi arasındaki rol belirlenecektir.

Ayrıca, işletme yöneticilerine daha fazla takdir yetkisi sağlanması ve yatırımcı korumasının zayıf olduğu durumlarda ise finansal raporlama bilgisinin işletme değeriyle ilişkisi anlamlı olmayabilir. Genellikle TFRS'lerin temel mantığında gerçeğe uygun değer muhasebesinin önemi, yöneticilerin gerçeği sunmak üzere mesleki yargılarını kullanmalarını gerektirmektedir. Bu durum ise, işletme yöneticilerine finansal tablo manipülasyonuna açık daha fazla alan bırakmalarına yol açmaktadır. Sonuç olarak, işletmeye özgü özelliklerin finansal raporlamanın bilgi kalitesi üzerinde etkisi olduğu dikkate alındığında, TFRS ile uyumlu finansal raporlama yapıyor olmanın yalnızca finansal raporlama kalitesinin yüksek olduğunu da söylemek anlamlı değildir (Durak ve Gürel, 2014;105).

Dittmar ve Duchin (2014) çalışmalarında, yöneticilerin mesleki deneyimlerin işletmenin finansal ve yatırım politikaları üzerindeki potansiyel etkilerini incelemişlerdir. Araştırma sonuçlarına göre, işletme politikalarının yöneticilerin deneyimleri ile kariyerleri boyunca farklılık gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Yöneticilerin daha fazla kurumsal bilgiyi ne ölçüde açıklayacakları, yönetim kurulunun bileşimi ve kalitesinden etkilenebilir. Gul ve Leung (2004) çalışmalarında, yönetim kurulu başkanlığı görevi ile CEO'luk görevini ortak olarak yapan CEO'lar ve yönetim kurulu dışındaki yöneticiler ile gönüllü kurumsal açıklamalar açısından yönetim kurulu liderliği yapısı arasındaki ilişkileri incelemişlerdir. Çalışmalarında, yönetim kurulu dışındaki yöneticilerin kurumsal yönetim kurullarının yönetim kurulunda yer almasının daha yüksek düzeyde kurumsal şeffaflığın teşvik edilmesine daha etkili oldukları gözlemlenmiştir.

Jensen and Zajac (2004) çalışmalarında, kurumsal seçkinlerin kurumsal stratejiyi nasıl etkilediğini belirlemek için üst kademe yöneticilerin unsurlarını ve aracı perspektiflerini incelemişlerdir. Kurumsal seçkinlerin bireysel özelliklerinde meydana gelen farklılıkların, çeşitlendirme ve satın almalar gibi belirli kurumsal stratejiler, bu temel tercihler için farklı vekalet bağlamlarında (örneğin, CEO, dışa yönelik yönetmen, CEO dışındaki kişi) bulunduğu durumlarda farklı tercihleri ima edebileceğini gözlemlemişlerdir. Araştırmanın bulgularına göre, kurumsal seçkinlerin aslında şirket stratejilerini, önceki performans, kaynak kıtlığı ve firma büyüklüğü gibi ekonomik faktörlerin üstünde ve ötesinde etkilediği sonucuna varmışlardır.

Ryan (2005)'e göre, şirket yöneticilerinin kusurlarının önemli olması onların yönetimden ayrılması ve davranışlarının hukukun ilkelerine aykırılığı söz konusu ise, KY direktörleri ve yönetim kurulu bunu belirlemek için doğruluk ya da müteveli sorumluluk olarak KY kapsamındaki prensiplerden belirleyebilir. Bu durumda Gill (2008) KY'yi, işteki çatışmaları çözmede olduğu kadar, yöneticiler, hissedarlar ve yönetim kurulu arasındaki ilişkileri

paylaştırmak için işletme kararlarının alınmasındaki normlar ve prensipler seti olduğunu belirtmiştir.

Ayrıca, Aguilera (2005)'e göre kurumsal yönetim, işletmelerin etkin bir şekilde yönetilmesini, hissedarların ve çeşitli çıkar gruplarının değerinin maksimize edilmesini garanti etmek için yasal düzenlemelere yönelik yönetsel kontrol sağlayan bir sistem olarak ifade edilmiştir. Masulis, Wang ve Xie (2012)'e göre ise, bir işletmenin kurumsal yönetim sisteminde kurumsal yönetim kurulu ve kurumsal yönetim direktörü; yönetimi izleme rolü ve işletmenin stratejik kararlarında yönetime tavsiye sunma olmak üzere iki önemli röle sahip olduğunu belirtmişler. Söz konusu bu iki fonksiyonun kurumsal yönetim direktörlerince ne kadar iyi yönetilirse, şirketlerde karar alma ve hissedarlara değer yaratmada yönetimin etkinliği daha çok belirlenmiş olur.

Dolayısıyla, kurumsal yönetimin en önemli fonksiyonu finansal raporlama sürecinin kaliteli olmasını sağlamaktır. Finansal raporlama sürecinin kalitesinin artması, muhasebe bilgilerinin kalitesinin de artması sonucunu doğuracaktır. Yapılan ampirik çalışmaların bazılarında, işletmelerde kurumsal yönetim kalitesi arttıkça, gelecekte elde edilecek gelirlere ilişkin finansal bilgilerin kalitesinin de arttığı sonucuna varılmıştır. Bazı çalışmalarda ise, kurumsal yönetim mekanizmasının muhasebe bilgi kalitesini arttırdığını ortaya koymuştur. Ancak, kurumsal yönetimle ilgili tüm düzenlemelere ve gelişmelere bağlı olarak, günümüzde yöneticiler hala kazançları yönetme veya kötü haberleri gizleme doğrultusunda eğilim gösterebilmektedir. Bazı yöneticiler için finansal tablolardan elde edilen finansal raporlama, servetlerini maksimize etme stratejilerinin anahtar bileşeni olarak rol üstlenmektedir (Gençoğlu Gücenme ve Ertan, 2012: 18-19).

Bu bağlamda, yukarıda belirtilen araştırmanın amacı çerçevesinde araştırmayla ilgili geliştirilen hipotezleri aşağıdaki gibi belirtmek mümkündür:

H₀= Yönetici pozisyonunun finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesindeki rolü, şirketlerin yönetici pozisyonundaki farklılıklara göre farklılıkları yoktur. (H₀=Müdür=KY Direktörü-KY Başkan ve Üyesi=Genel Müdür ve Yardımcısı)

H₁= Yönetici pozisyonunun finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesindeki rolü, şirketlerin yönetici pozisyonundaki farklılıklara göre anlamlı farklılıklar göstermektedir.

H₂= Yöneticilerin eğitim düzeyleri finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesindeki rolüne göre anlamlı farklılık göstermektedir.

H₃= Yöneticilerin eğitim düzeyleri finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesindeki rolüne göre anlamlı farklılık göstermemektedir.

3.2. Araştırmanın Yöntemi

3.2.1. Örneklem

Uygulamada, finansal raporlamanın bilgi kalitesini ölçen finansal oran yöntemi gibi metot olmasına rağmen, SPK tarafından belirlenen derecelendirme kuruluşları tarafından söz konusu şirketlere kurumsal derecelendirme notuna göre bir değerlendirme yapıldığı görülmüştür. Söz konusu değerlendirmede, SPK'nın 03/03/2013 tarihinde kurumsal derecelendirme notu hesaplama metodolojisinde pay sahipleri, kamuya aydınlatma ve şeffaflık, menfaat sahipleri ve yönetim kurulu olmak üzere dört kategoride ele alınmıştır. Bu değerlendirmede, yönetim kurulunun payının %35 gibi oranla birinci sırada olması dikkat çekmektedir. Bu bağlamda, çalışmada yönetici pozisyonunun finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesinde rolü olduğu düşünülerek, söz konusu yöneticilerin davranışsal tutumlarını belirlemeye yönelik olarak anket yöntemi tercih edilmiştir.

Ulusal ve uluslararası literatür incelendiğinde finansal raporlama konusunda birçok ampirik çalışma yapıldığı gözlemlenmiştir. Söz konusu çalışmalara paralel olarak kurumsal yönetim açısından finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi ile BIST Kurumsal Yönetim Endeksinde işlem gören işletmelerin yönetici pozisyonuna yönelik bir çalışmaya

rastlanılmamıştır. Dolayısıyla, araştırma BIST Kurumsal Yönetim Endeksinde işlem gören işletmeler ile sınırlandırılmıştır.

Kurumsal yönetim uygulamaları ile birlikte dünya finansal raporlama uygulamalarında olduğu gibi Türkiye’de de kurumsal işletmelerin ve onların finansal tablolarının raporlanmasında önemli etkiye neden olabilir. Söz konusu etkilerin ortaya konulması ve değerlendirilmesi Türkiye’deki mevcut muhasebe ve finansal raporlama standartları uygulamaları açısından önem arz etmektedir. Kurumsal yönetim, işletmenin finansal tablolarındaki bilgilerin güvenilirliğini artıracığından, bu bağlamda çalışmada, kurumsal yönetim yapısına sahip işletmelerin finansal tablolarının bilgilerinin daha güvenilir olacağı düşüncesinin geçerliliğini ölçmek amaçlanmaktadır. Bu bağlamda, çalışmanın amacı, kurumsal yönetim kapsamında BIST’e kayıtlı kurumsal yönetim endeksindeki işletmelerin TFRS çerçevesinde finansal tablolarının bilgi güvenilirliği algılamaları ile yönetici pozisyonu arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Haziran 2015 tarihi itibarıyla 48 adet kurumsal yönetim endeksinde kayıtlı şirketlerin kurumsal yönetim yöneticilerinin tamamına anket yöntemi uygulanmıştır. Söz konusu ankete 29 adet şirket yöneticisi cevap vermiştir. Dolayısıyla, araştırmanın örneklemini ana kütlelerin %60,42’sini oluşturmaktadır.

3.2.2. Veri Toplama Araçları

Araştırmada, veri toplama aracı olarak anket yönteminden yararlanılmıştır. Ankete 5’li likert ölçeği kullanılmış olup, kurumsal yönetime yönelik uygulamaların işletmelerin finansal raporlamasının bilgi güvenilirliği ve kalitesi ile yönetim pozisyonu arasındaki ilişkinin tespit edilmesine yönelik genel değerlendirme üzerinde durulmuştur. Söz konusu değerlendirme, ankete katılan işletme yöneticilerinin tamamen davranışsal değerlendirmelerinden oluşan analizlerini kapsamaktadır.

Ankete BIST Kurumsal Yönetim Endeksinde kayıtlı işletmelerin yöneticilerine 23 soru yöneltilmiş olup, yapılan faktör analizi sonucunda faktör yapısını bozan ve başka faktörlere yüklenen sorular çıkarılarak 16 soru üzerinde en uygun faktör yapısı olan 2 faktör belirlenmiştir. Çalışmada, finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi olmak üzere iki faktörden yararlanılmıştır. Ankete ait soru formunda yer alan sonuçların güvenilirliğini test etmek için ise Cronbach’s alpha katsayısı kullanılmıştır. Finansal raporlamanın güvenilirliğine ait toplam varyans Tablo 2’te görüldüğü üzere %65,923’dir.

Tablo 1: KMO and Bartlett's Test Sonuçları

Kaiser-Meyer-Olkin Örnekleme Yeterliliği		0.818
Bartlett's Test	Ki-kare	1105.916
	Serbestlik derecesi	36
	Anlamlılık düzeyi	0.000

Tablo 1’e göre anlamlılık düzeyi 1.105,916; ($p=0,000 < 0,01$) olduğundan ilgili veriler arasında güçlü ilişki olduğunu göstermektedir. Ayrıca, Nunnally ve Bernstein (1994), ölçekte yer alan tüm ifadelerin dahil edilerek hesaplanması sonucu elde edilecek alpha katsayısının 0,70’in üzerinde olması kabul edilebilir güvenilirlik düzeyini ifade ettiğini belirtmişler. Yapılan analizi sonucunda faktör yapısını bozan ve başka faktöre yüklenen sorular çıkarılarak en uygun faktör yapısı olan iki faktöre ulaşılmıştır. Bulunan birinci faktör, ölçeğin açıklanan varyansının %65,92’ini açıklamaktadır.

Tablo 2: Toplam Varyans Değerleri

Faktörler	Başlangıç Değerleri			Faktör Yüklerinin Kareleri Toplamı		
	Toplam	Varyans %	Kümülatif %	Toplam	Varyans %	Kümülatif %
1	5.933	65.923	65.923	5.933	65.923	65.923
4	.926	10.287	76.210			
5	.852	9.472	85.681			
6	.403	4.481	90.162			
9	.340	3.777	93.939			
10	.221	2.457	96.396			

14	.145	1.613	98.008			
15	.128	1.420	99.428			
16	.051	.572	100.000			

Extraction Method: Temel Bileşenler Analizi (Principal Component Analysis).

Çalışmada, faktör modelinin uygunluğunu test etmek için Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) örneklem yeterliliği testi ve Barlett testi birlikte kullanılmıştır. Yapılan test sonuçları Tablo 1’de görüldüğü gibi, KMO değeri 0,818 çıkması ölçeğin güvenli olduğunu doğrulamaktadır. KMO değerleri 0 ile 1 arasında değişmekle birlikte, Foster, Barkus ve Yavorsky (2006)’a göre, KMO değerinin literatürde genel kabul görmüş değerinin 0,60’ın üzerinde olması örnekleme sayısının analizi yapmak için yeterli olduğu kabul edilmektedir. Ayrıca, Barlett test sonuçları ise ana kütle içerisindeki değişkenler arasında güçlü bir ilişki olduğunu göstermektedir.

Tablo 3: KMO and Bartlett's Test Sonuçları

Kaiser-Meyer-Olkin Örneklem Yeterliliği		0.757
Bartlett's Test	Ki-kare	201.421
	Serbestlik derecesi	6
	Anlamlılık düzeyi	0.000

Tablo 3’e göre anlamlılık düzeyi 201.421; ($p=0,000 < 0,01$) olduğundan ilgili veriler arasında güçlü ilişki olduğunu göstermektedir.

Tablo 4: Toplam Varyans Değerleri

Faktörler	Başlangıç Değerleri			Faktör Yüklerinin Kareleri Toplamı		
	Toplam	Varyans %	Kümülatif %	Toplam	Varyans %	Kümülatif %
2	2.672	66.802	66.802	2.672	66.802	66.802
3	.621	15.537	82.339			
7	.410	10.261	92.600			
8	.352	9.362	95.939			
11	.322	8.564	97.877			
12	.301	8.381	99.010			
13	.296	7.400	100.000			

Extraction Method: Temel Bileşenler Analizi (Principal Component Analysis)

İkinci ölçeğe yani finansal raporlamanın kalitesine ait toplam varyans Tablo 4’de görüldüğü üzere %66,802’dir. Çalışmada, faktör modelinin uygunluğunu test etmek için KMO örneklem yeterliliği testi ve Barlett testi birlikte kullanılmıştır. Yapılan test sonuçları Tablo 3’de görüldüğü gibi, KMO değeri 0,757 çıkması ölçeğin güvenli olduğunu doğrulamaktadır. Ayrıca, Barlett test sonuçları ise ana kütle içerisindeki değişkenler arasında güçlü bir ilişki olduğunu göstermektedir.

3.2.3. Veri Analizi

İki veri grubuna ilişkin analizlerin ortalamalarının farklı olup olmadığı, parametrik veya parametrik olmayan istatistiksel testler olmak üzere iki ayrı test ile analiz edilmektedir. Ortalamaları karşılaştırılacak olan veri grupları ve bunların örnekleme dağılımlarıyla ilgili varsayımların sağlanmasını gerektiren testlere parametrik testler denilmektedir. Ayrıca, parametrik olmayan testlerin başlıcaları ise, Mann-Whitney Testi, Wilcoxon Sıralar Toplamı Testi ve Wilcoxon İşaretli Sıra Testi ile yapılmaktadır. Mann-Whitney Testi ve Wilcoxon Sıralar Toplamı Testi birbirinden bağımsız iki durum ya da grubun ortalamalarının karşılaştırılmasındaki alternatifler olurken, birbirine bağlı iki durum ya da grubun ortalamalarının karşılaştırılması için ise Wilcoxon İşaretli Sıra Testi kullanılmaktadır (Çıtak ve Ersoy, 2016; 49). Böylece, araştırmaya ilişkin hipotezleri desteklemek için, ankette yer alan değişkenlerden yararlanarak Mann-Whitney U ve anova F testleri yapılmıştır. Araştırmaya

ilişkin likert tipi değişkenler kullanılmak üzere Kurumsal Yönetimin (KY) finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesindeki rolü ile BİST Kurumsal Yönetim Endeksine kayıtlı işletmelerin yönetici pozisyonuna ilişkin verileri analiz edilmiştir.

4. Araştırma Bulgularının Değerlendirilmesi

4.1. Betimsel Analize İlişkin Değerlendirmeler

Araştırmaya katılan yöneticilerin kişisel bilgilerine ilişkin istatistikler Tablo 5’de sunulmuştur. Söz konusu tabloya göre ankete katılan kurumsal yönetim kuruluna ilişkin yöneticilerin %62’sinin lisans mezunu bir yönetici olduğu ve %31’inin müdür pozisyonunda olduğu görülmektedir.

Tablo 5: Kişisel Bilgilere İlişkin İstatistikler

Değişkenler	Açıklama	Katılım	%
Eğitim	Lisans	18	62
	Yüksek Lisans	6	21
	Doktora	5	17
Pozisyon	Müdür	9	31
	KY Direktörü	8	28
	Yönetim Kurulu Başkan ve Üyesi	4	14
	Genel Müdür ve Yardımcısı	8	27

4.2. İstatistiksel Analizlere İlişkin Bulguların Değerlendirilmesi

Bu çalışmada, BİST Kurumsal Yönetim Endeksine kayıtlı işletmelerin yöneticilerinin davranışsal tutumlarına yönelik bir belirleme yapıldığından faktör analizinin yanısıra parametrik olmayan değişkenlere yönelik olarak Mann-Whitney U (mwu) testi ile yapılan analizlerin karşılaştırılmasının anlamlı olabileceği varsayılmıştır. Bu doğrultuda araştırmada ele aldığımız ve araştırmanın modelinde belirttiğimiz üzere, kurumsal yönetim pozisyonuna ilişkin verileri ayrı ayrı grup ve diğer yönetici pozisyonuna ilişkin verileri ayrı ayrı grupta ele alıp 4’lü pozisyon gruplamasında yapılan anova F testi ve Kruskal-Wallis testlerine baktığımızda $p = \%10$ anlamlılık düzeyine göre H_0 hipotezinin reddedilip, H_1 hipotezinin kabul edilmesi gerekir. Başka bir deyişle, Tablo 6’a göre, KY kapsamında finansal raporlamanın güvenilirliği, araştırmaya katılan firmaların yönetici pozisyonlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Ayrıca, yapılan her iki test açısından $p = \%10$ anlamlılık düzeyinde anova F testi için $p = \%10 > 0,053$ ve Kruskal-Wallis testi için ise $p = \%10 > 0,009$ şartları söz konusu iki analize ilişkin aynı anda finansal raporlamanın güvenilirliğine yönelik değişkenleri birlikte anlamlı kılmaktadır. Ayrıca, analiz sonuçlarına göre, KY ile işletmelerin finansal raporlarının güvenilir olmasına pozitif etki yaptığı sonucuna varılabilir.

Tablo 6: Yönetici Pozisyonunun Finansal Raporlamanın Bilgi Güvenilirliğindeki Rolü

Değişkenler	Müdür (9)		KY Direktörü (8)		Yk bşk. ve üyesi (4)		Genel md. ve yrd. (8)		test p değeri	
	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	anova	kwalis
1	4.111	0.928	4.250	0.707	4.250	0.957	4.750	0.463	0.527	0.454
4	3.444	1.236	3.375	1.302	3.250	0.957	4.125	0.835	0.646	0.629
5	3.333	1.225	3.750	0.707	3.750	0.500	4.375	0.518	0.206	0.193
6	3.667	1.225	4.375	0.518	3.750	0.500	4.250	0.707	0.443	0.426
9	3.778	1.202	4.250	0.707	4.000	0.816	4.500	0.756	0.553	0.505

10	3.556	1.130	4.875	0.354	4.250	0.500	4.750	0.463	0.0 06	0.0 04
14	3.778	0.833	4.375	0.518	4.000	0.000	4.875	0.354	0.0 04	0.0 03
15	3.667	1.323	4.250	0.463	3.750	0.500	4.625	0.744	0.0 57	0.01 8
16	3.556	1.236	4.625	0.518	3.500	0.577	4.750	0.463	0.0 22	0.02 0
güven	32.88 9	8.433	38.125	3.399	34.50 0	2.517	41.000	2.777	0.0 53	0.0 09

Analizlerde dikkati çeken bir başka husus ise, şirket genel müdürleri ve yardımcılarının KY direktörleri, KY başkan ve üyeleri ile şirket müdürlerine oranla finansal raporlamanın bilgi güvenilirliğinde daha etkin rolü olduğunu söyleyebiliriz. Bu doğrultuda, KY şirketlerin;

- finansal raporlarının ve tablolarının daha anlaşılabilir, ihtiyaca uygun, karşılaştırılabilir ve güvenilir olmasını sağlaması,
- TFRS ile ortak finansal raporlama dilinin kullanılması, finansal raporlamanın bilgi güvenilirliğine olumlu etki yapması,
- iç denetim birimince hazırlanan raporların üst yönetim yerine, denetim komitesi tarafından yapılması, ilgili raporların bilgi güvenilirliğini artırması,
- yöneticiler arasında her türlü işlemlerin doğru ve yasal mevzuata uygunluğunu sağlamak için sorumluluk sertifikası imzalanması, bilgi güvenilirliğini artırması bakımından işletmelere önemli rol sağlamıştır.

Yüksek kaliteli finansal raporlama, işletmelerin yatırımlarının etkinliğini geliştirdiği gibi finansal bilgi kullanıcılarına karar almada daha anlamlı bilgi sunabilir. Tablo 7'e göre, yapılan anova F testi ve Kruskal-Wallis testlerine baktığımızda $p = \%10$ anlamlılık düzeyine göre H_0 hipotezinin reddedilip, H_1 hipotezinin kabul edilmesi gerekir. Başka bir deyişle, KY kapsamında finansal raporlamanın bilgi kalitesi, araştırmaya katılan firmaların yönetici pozisyonlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Ayrıca, yapılan her iki test açısından $p = \%10$ anlamlılık düzeyinde anova F testi için $p = \%10 > 0,078$ ve Kruskal-Wallis testi için ise $p = \%10 > 0,033$ şartları söz konusu iki analize ilişkin aynı anda finansal raporlamanın kalitesine yönelik değişkenleri birlikte anlamlı kılmaktadır. Tablo 7'e göre, analizlerde dikkati çeken bir başka husus ise, şirket genel müdürleri ve yardımcılarının KY direktörleri, KY başkan ve üyeleri ile şirket müdürlerine oranla finansal raporlamanın bilgi kalitesinde daha etkin rolü olduğunu söyleyebiliriz.

Tablo 7: Yönetici Pozisyonunun Finansal Raporlamanın Bilgi Kalitesindeki Rolü

değişkenler	Müdür (9)		KY Direktörü (8)		Yk bşk. ve üyesi (4)		Genel md. ve yrd. (8)		test p değeri	
	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	anova	kwalis
2	3.778	1.302	4.000	0.926	3.500	0.577	4.500	0.535	0.424	0.315
3	3.778	1.302	4.250	0.707	3.500	0.577	4.500	0.535	0.320	0.231
7	3.556	0.726	3.750	1.165	3.500	1.291	4.125	0.991	0.124	0.155
8	4.333	1.323	3.625	0.518	3.750	0.500	4.875	0.354	0.070	0.005
11	4.000	1.323	4.750	0.463	4.000	0.000	4.625	0.518	0.313	0.167
12	3.778	1.093	4.500	0.535	4.000	0.000	4.625	0.518	0.157	0.071
13	3.889	1.269	4.500	0.535	4.000	0.000	4.500	0.535	0.438	0.351

kalite	27.111	5.465	29.375	2.504	26.25 0	1.500	31.750	1.753	0.0 78	0.03 3
---------------	--------	-------	--------	-------	------------	-------	--------	-------	-------------------	-------------------

Tablo 8'e göre, yapılan anova F testi ve Kruskal-Wallis testlerine birlikte baktığımızda $p=10\%$ anlamlılık düzeyine göre **H₀** hipotezinin reddedilip **H₁** hipotezinin kabul edilmesi gerekir. Başka bir deyişle, KY kapsamında finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi, araştırmaya katılan firmaların yönetici pozisyonlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Ayrıca, yapılan her iki test açısından $p=10\%$ anlamlılık düzeyinde anova F testi için $p=10\% > 0,051$ ve Kruskal-Wallis testi için ise $p=10\% > 0,008$ şartları söz konusu iki analize ilişkin aynı anda finansal raporlamanın hem bilgi güvenilirliği ve hem de kalitesine yönelik değişkenleri birlikte anlamlı kıldığını söyleyebiliriz. Tablo 8'e göre istatistiki analizlerde dikkati çeken bir başka husus ise, şirket genel müdürleri ve yardımcılarının KY direktörleri, KY başkan ve üyeleri ile şirket müdürlerine oranla hem finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve hem de kalitesinde daha etkin rolü olduğunu söyleyebiliriz.

Tablo 8: Yönetici Pozisyonun Finansal Raporlamanın Bilgi Güvenirliği ve Kalitesindeki Rolü

değişkenler	Müdür (9)		KY Direktörü (8)		Yk bşk. ve üyesi (4)		Genel md. ve yrd. (8)		test p değeri	
	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	anova	kwalis
güven	32.88 9	8.433	38.125	3.399	34.50 0	2.517	41.000	2.777	0.0 53	0.0 09
kalite	27.111	5.465	29.375	2.504	26.25 0	1.500	31.750	1.753	0.0 78	0.03 3
toplam	60.00 0	13.323	67.50 0	5.732	60.75 0	3.775	72.750	4.334	0.0 51	0.0 08

Ayrıca çalışmada, söz konusu analizlerden başka yönetici pozisyonundaki kişilerin eğitimi ile finansal raporlamanın güven ve kalitesindeki rolü arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığına bakmak için **mwu** testi yapılmıştır. Tablo 9'a göre, söz konusu analize ilişkin aynı anda finansal raporlamanın hem bilgi güvenilirliği ve hem de kalitesine yönelik değişkenleri birlikte anlamlı kılmadığını ve alt değişkenler bazında ise anlamlı olduğu sonucuna varılmıştır. Buna göre, KY ile şirketlerin finansal tablolarının daha anlaşılabilir, ihtiyaca uygun, karşılaştırılabilir ve güvenilir olmasına pozitif etki yaptığı sonucuna varılabilir. Ayrıca, yönetici pozisyonun finansal raporlamanın kalitesindeki rolü bağlamında ise KY ile şirketlerin tüm paydaşların çıkarlarının korunmasına olumlu etki yaptığı sonucuna varılmıştır. Tablo 9'da dikkati çeken önemli bir olgu ise, ankete katılan yöneticilerden eğitim durumu lisansüstü düzeyde olanların lisans mezunlarına kıyasla finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesinde daha etkin bir rol oynadığını söyleyebiliriz. Dolayısıyla, **H₃** hipotezinin reddedilip **H₂** hipotezinin kabul edilmesi gerekir.

Tablo 9: Yönetici Pozisyona Ait Eğitim Durumunun Finansal Raporlamadaki Rolü

değişkenler	Lisans (18)		Lisansüstü (11)		test p değeri	
	ortalama	st.sapma	ortalama	st.sapma	anova	mwu
1	4.333	0.840	4.364	0.674	0.920	0.901
2	4.000	1.029	4.000	0.894	1.000	0.812
3	3.889	1.079	4.364	0.505	0.184	0.246
4	3.500	1.098	3.727	1.191	0.605	0.605
5	3.778	1.003	3.818	0.751	0.909	0.747
6	3.944	0.998	4.182	0.603	0.484	0.635
7	3.667	0.970	3.909	1.044	0.531	0.512
8	4.278	1.018	4.091	0.831	0.613	0.368
9	4.000	1.029	4.364	0.674	0.308	0.368

10	4.111	0.963	4.727	0.647	0.072	0.026
11	4.111	0.963	4.818	0.405	0.029	0.012
12	4.167	0.924	4.364	0.505	0.523	0.731
13	4.111	0.963	4.455	0.522	0.288	0.359
14	4.111	0.758	4.546	0.522	0.107	0.109
15	3.944	1.110	4.364	0.505	0.251	0.399
16	3.944	1.056	4.546	0.688	0.105	0.095
toplam	63.889	11.013	68.636	6.500	0.207	0.270
güven	35.667	6.894	38.636	4.105	0.208	0.214
kalite	28.222	4.506	30.000	2.608	0.245	0.240

SONUÇ

6102 sayılı TTK ile, işletmelerin finansal işlemlerinin raporlanması ve her türlü muhasebe işlemleri Uluslararası finansal raporlama standartlarını dikkate alarak, KGK tarafından yayınlanan TMS/TFRS'lere göre yapılması kurumsal yönetim açısından olumlu gösterge niteliğinde olduğunu söyleyebiliriz. Çalışmada, finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi ile BIST'a kayıtlı Kurumsal Yönetim Endeksine tabi işletmelerin yönetici pozisyonu arasındaki ilişki incelenmiştir.

Bu çalışmada, BIST'deki işletmelerin yöneticilerine yöneltilen anket sorularına göre yönetici pozisyonuna ilişkin gruplar arası katılımın önemli olduğu ve işletmenin yönetici pozisyonuna ait kişilerin tutumları ile finansal raporlamanın bilgi kalitesi arasında anlamlı ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Araştırmanın bulgularına göre, finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi araştırmaya katılan firmaların kurumsal yönetici pozisyonlarına göre anlamlı bir farklılık gösterdiği sonucuna varılmıştır. Dolayısıyla, BIST Kurumsal Yönetim Endeksine kayıtlı şirketlerde yönetici pozisyonuna göre kurumsal yönetim kurulu başkanı, üyesi ve kurumsal yönetim direktörlerinin şirketlerin Genel Müdürleri ve yardımcılarının göre ankete katılımlarının düşük olması ise, söz konusu KY direktörlerinin KY sürecinin fiilen yürütücü olmaları nedeniyle ihtiyatlı tutumlarının göstergesi olduğu söylenebilir.

Böylece, kurumsal yönetim kurulu başkanı, üyesi, koordinatörleri ve kurumsal yönetim direktörleri özellikle şirketlerin Genel Müdürlerine göre;

- KY ilkelerinin uygulanması ile şirketlerde finansal raporlamanın güvenilirliğini artırması,
- Şirketlerin hissedarlarının ve potansiyel yatırımcılarının yönetim uygulamaları hakkında düzenli, güvenilir ve karşılaştırılabilir bilgilere erişme olanakları artması konularında daha ihtiyatla yaklaşmaktadırlar.

Ayrıca, BIST Kurumsal yönetim endeksine kayıtlı işletmelerin kurumsal yönetim kurulu başkanı, üyesi, koordinatörleri ve kurumsal yönetim direktörleri şirketlerin Genel Müdürlerine göre;

- Şirketlerin finansal raporlarının karşılaştırılabilir ve güvenilir olmasını sağlaması,
- Finansal tabloların analizinde şirketlerin gelişim seyrini kolaylaştırmasını,
- Şirketlerin yöneticileri arasında her türlü işlemlerin doğru ve yasal mevzuata uygunluğunu sağladıklarını düşünmektedirler.

Sonuç olarak, şirket genel müdürleri ve yardımcılarının KY direktörleri, KY başkan ve üyeleri ile şirket müdürlerine oranla finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesinde daha etkin rolü olduğunu söyleyebiliriz. Söz konusu rolün belirlenmesinde ise yönetici pozisyonundaki kişilerin eğitim durumunun da rolü olabileceği sonucuna varılabilir. Finansal raporlamada yönetici pozisyonunun rolünde bir başka önemli husus ise yöneticilerin eğitim düzeyinde ortaya çıkmaktadır. Araştırma sonuçlarına göre, eğitim durumu lisansüstü düzeyde olanların lisans mezunlarına kıyasla finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesinde daha etkin bir rol

oynadığı gözlemlenmiştir. Bu bağlamda, kurumsal yönetim kapsamında BIST'a kayıtlı Kurumsal Yönetim Endeksi'nde işlem gören işletmelerin işletme yönetici pozisyonuna göre finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesi arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır. Ayrıca, TTK'nun kurumsal yönetim uygulamalarından birisi olan TFRS ile işletmelerin finansal raporlamanın bilgi güvenilirliği ve kalitesine olumlu etki yaptığı gözlenmiştir.

KAYNAKÇA

- Abernathy, J.L., Beyer, B., Masli, A., and Stefaniak, C. (2014), "The association between characteristics of audit committee accounting experts, audit committee chairs, and financial reporting timeliness", *Advances in Accounting, incorporating Advances in International Accounting* 30, 283-297.
- Agoglia, Christopher P., Douppnik, Timothy S. ve Tsakumis, George T. (2011), "Principles-Based Versus Rules-Based Accounting Standards: The Influence of Standard Precision and Audit Committee Strength on Financial Reporting Decisions", *The Accounting Review*, 86 (3), 747-767.
- Agrawal, Anupand and Chadha S. (2005), "Corporate Governance and Accounting Scandals", *Journal of Law and Economics*, XLVIII (October 2005), 371-406.
- Aguilera, Ruth V. (2005), "Corporate Governance and Director Accountability: an Institutional Comparative Perspective", *British Journal of Management*, 16, 39-53.
- Akgün, Ali İ. (2016), The Reliability of Financial Reporting within Corporate Governance: Evidence from Turkey, *The Journal of Accounting and Finance*, Issue: 71, July 2016, 179-199.
- Alali, Fatima, Anandarajan, Asokan ve Jiang, W. (2012), "The effect of corporate governance on firm's credit ratings: further evidence using governance score in the United States", *Accounting and Finance*, 52, 291-312.
- Anderson, R.C., Mansi, S.A., and Reeb, D.M. (2004), "Board characteristics, accounting report integrity, and the cost of debt", *Journal of Accounting and Economics*, 37(3), 315-342.
- Armstrong, C.S., Guay, W.R., and Weber, J.P. (2010), "The role of information and financial reporting in corporate governance and debt contracting," *Journal of Accounting and Economics* 50, 179-234.
- Armstrong, Christopher S., Balakrishnan, Karthikve Cohen, D. (2012), "Corporate governance and the information environment: Evidence from state anti-takeover laws", *Journal of Accounting and Economics*, 53, 185-204.
- Barron, J.M., Chulkov, D.V., ve Waddell, G.R. (2011), "Top Management Team Turnover, CEO Succession Type, and Strategic Change", *Journal of Business Research*, 64 (8), 904-910.
- Beasley, MS. (1996), "An Empirical Analysis of the Relation Between the Board of Director Composition and Financial Statement Fraud", *The Accounting Review*, 71(4), 443-465.
- Brick, Ivan E., Palmon, Oded, and Wald, J.K. (2006), "CEO compensation, director compensation, and firm performance: Evidence of cronyism?" *Journal of Corporate Finance*, 12(3), 403-423.
- Bushman, Robert, Chen, Qi, Engel, Ellen, Smith, A. (2004), "Financial Accounting Information, Organizational Complexity and Corporate Governance Systems", *Journal of Accounting and Economics*, 37, 167-201.
- Chapple, L., and Humphrey, J.E. (2014) "Does Board Gender Diversity Have a Financial Impact? Evidence Using Stock Portfolio Performance", *Journal Business Ethics*, 122,709-723.
- Çıtak, L., ve Ersoy, E. (2016), "Firmaların BIST Sürdürülebilirlik Endeksine Alınmasına

- Yatırımcı Tepkisi: Olay Çalışması ve Ortalama Testleri ile Bir Analiz”, *Uluslararası Alanya İşletme Fakültesi Dergisi*, 8(1), 43-57.
- Demirel, Y. (2014), “Yönetim Kurulu Yapısının Şirkete Getirdiği Fırsat ve Tehditler: eBay Örneği”, *İ.Ü. İşletme Fakültesi İşletme İktisadi Enstitüsü Yönetim Dergisi*, 76; 232-264.
- Dittmar, A., and Duchin, R. (2014), *Looking in the Rear View Mirror: The Effect of Managers’ Professional Experience on Corporate Financial Policy*. Ross School of Business Working Paper Working Paper No. 1221, January 2014.
- Duman, H. (2010), *Kamunun Aydınlatılması İlkesi Kapsamında Kazanç Yönetimi Uygulamalarının Finansal Raporlama Kalitesi ve Şirket Performansı Üzerine Etkisi: İMKB’ de Bir Uygulama*. Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi.
- Durak, G., ve Gürel, E. (2014), “Finansal Raporların Kalitesine Etki Eden Ülkeye Özgü Faktörler”, *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, Ekim 2014, 95-110.
- Ertan, Y. (2011), *Türkiye Muhasebe Standartlarının Denetim ve Muhasebe Kalitesi Üzerindeki Etkisi: Bir Uygulama*. Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi.
- Fernandes, N. (2008), “EC: Board Compensation and firm performance: The role of independent board members”, *Journal of Multinational Financial Management*, 18(1), 30-41.
- Ferreira, Miguel A., and Laux, Paul A. (2007), “Corporate Governance, Idiosyncratic Risk, and Information Flow”, *The Journal of Finance*, LXII(2), 951-989.
- Foster, J., Barkus, E. and Yavorsky, C. (2006), *Understanding and Using Advanced Statistics*. London: Sage Publications Inc.
- Gill, A. (2008), “Corporate Governance as Social Responsibility: A Research Agenda”, *Berkeley Journal of International Law*, 26(2), 453-477.
- Gençoğlu Gücenme, Ü., ve Ertan, Y. (2012), “Muhasebe Kalitesini Etkileyen Faktörler ve Türkiye’deki Durum”, *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, Ocak 2012, 1-24.
- Gul, F.A., and Sidney Leung, S. (2004), “Board leadership, outside directors’ expertise and voluntary corporate disclosures”, *Journal of Accounting and Public Policy* 23, 351-379.
- Htay, S. N. N., Rashid, H. M. A., Adnan, M. A., and Meera, A. K. M. (2012), “Impact of corporate governance on social and environmental information disclosure of Malaysian listed banks: Panel data analysis”, *Asian Journal of Finance & Accounting*, 4, 1-24.
- Jensen, M., and Zajac, E.J. (2004), “Corporate Elites and Corporate Strategy: How Demographic Preferences and Structural Position Shape the Scope of the Firm”, *Strategic Management Journal*, 25(6), pp. 507-524.
- Jenter, Dirk, ve Kaan, F. (2015), “CEO Turnover and Relative Performance Evaluation”, *The Journal of Finance*, 70(5), 2155-2184.
- Klai, Nesrine ve Omri, A. (2011), “Corporate Governance and Financial Reporting Quality: The Case of Tunisian Firms”, *International Business Research*, 4(1), 158-166.
- Mahadeo, J.D., Soobaroyen, T., and Hanuman, V.O. (2012), “Board Composition and Financial Performance: Uncovering the Effects of Diversity in an Emerging Economy”, *Journal of Business Ethics* 105, 375-388.
- Mark Chun, M., and Mooney, J. (2009), “CIO roles and responsibilities: Twenty-five years of evolution and change”, *Information & Management* 46, 323-334.
- Nunnally, J.C. and Bernstein, Ira H. (1994), *Psychometric Theory* (Third Edition). New York: McGraw-Hill.

- Ozkan, T.; Sarı, S., ve Nas T.İ. (2014), “Yönetim Kurulu Yapısı ile Finansal Performans Arasındaki İlişkide Uluslararası Çeşitlendirmenin Aracılık Etkisi”, *İ.Ü. İşletme Fakültesi İşletme İktisad Enstitüsü Yönetim Dergisi*, 25(77), 39-78.
- Peña, H.F.P.and Franco, J.B. (2017), “Impact of IFRS on the quality of financial information in the United Kingdom and France: Evidence from a new perspective”, *Intangible Capital*, 13(4): 850-878.
- Peni, E. (2014), “CEO and Chairperson characteristics and firm performance”, *J Manag Gov*, 18:185-205.
- Rao, K., and Tilt, C. (2016), “Board Composition and Corporate Social Responsibility: The Role of Diversity, Gender, Strategy and Decision Making”, *Journal Business Ethics*, 138, 327-347.
- Ryan, Lori V. (2005), “Corporate Governance and Business Ethics in North America: The State of the Art”, *Business and Society*, 44(1), 40-73.
- Rezaee, Z. (2002), *Financial Statement Fraud, Preventionj and Detection*, John Wiley&Sons, Inc., New York.
- Smieliauskas, W. (2008), “A Framework for Identifying (and Avoiding) Fraudulent Financial Reporting”, *Accounting Perspectives/ Perspectives Comptables*,7(3), 189-226.
- Switzer, Lorne N. (2007), “Corporate governance, Sarbanes-Oxley, and small-cap firm performance”, *The Quarterly Review of Economics and Finance*, 47, 651-666.
- Temiz H., Dalkılıç E. ve Hacıhasanoğlu T. (2017), “Yönetim Kurulu Yapısı ve Kâr Yönetimi Uygulamaları: BIST İmalat Sektörü Örneği”, *BMIJ*, 5(4), 119-136.
- Terzi, S., Şen, İ.K., ve Solak, B. (2014), “Kurumsal Yönetim Uygulamalarının Denetim Kalitesine Etkisi Borsa İstanbul’da Ampirik Bir Araştırma”, *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 10(23), 191-206.
- Van Veen, K., Sahib, P.R., ve Aaangeenbrug, E. (2014), “Where Do International Board Members Come from? Country-Level Antecedents of International Board Member Selection in European Board”, *International Business Review*, 23 (2), 407-417.
- Vishnani, S. (2017), “Quality of financial reporting – influence of corporate governance regulations”, *Int. J. Indian Culture and Business Management*, 14(3), 294-305.
- Wu, C. (2013), “Family Ties, Board Compensation and Firm Performance”, *Journal of Multinational Financial Management*, 23 (4), 255-271.

EK A: Bilgi Güvenirliğine İlişkin Değişkenler**EK B: Bilgi Kalitesine İlişkin Değişkenler**

(1)İşletmelerde Kurumsal Yönetim (KY) ilkelerinin uygulanması ile kamuya açıklanan finansal bilgilerin bağımsız denetimden geçmiş olması, finansal raporlamanın bilgi güvenirliliğine ilişkin güçlüğü azaltması	(2)KY ilkelerinin uygulanması, bağımsız denetçilerin denetim raporlarında yararlanacakları bilginin seviyesini, içeriğini ve doğruluğunu etkilediğinden, denetçilerin sunduğu raporların bilgi kalitesini artırması
(4)KY işletmelerde iç denetim sisteminin kurulmasını sağladığından, muhasebe denetim mesleğinin kamuoyu nazarında bilgi güvenirliliğini artırması	(3)KY, şirketlerin kamuya sunduğu raporların doğruluğunu ve bilgi kalitesini artırması
(5)KY şirketlerde finansal raporlamanın bilgi güvenirliliğini artırması	(7) KY, işletmelerin daha düşük maliyetli ve istenen tutarda kaynak temin edilebilme olanağı artırması
(6)KY yatırımcıların finansal raporlama araçlarına olan bilgi güvenirliliğini artırması	(8)KY, şirketlerin hissedarlarının ve potansiyel yatırımcıların yönetim uygulamaları hakkında

	<i>düzenli, kaliteli ve karşılaştırılabilir bilgilere erişimini artırması</i>
<i>(9)KY şirketlerde finansal raporlarının ve tablolarının uluslararası normlarda sunulması, yerli ve yabancı yatırımcılar için bilgi güvenilirliğini artırması</i>	<i>(11)KY, şirketlerin tüm paydaşlarının çıkarlarının korunmasına katkı sağlaması</i>
<i>(10)KY şirketlerin finansal raporlarının ve tablolarının daha anlaşılabilir, ihtiyaca uygun, karşılaştırılabilir ve güvenilir olmasını sağlaması</i>	<i>(12)KY modelinin önemli gereklerinden olan TFRS ile ortak finansal raporlama dilinin kullanılması, finansal tabloların analizinde şirketlerin gelişim seyrini kolaylaştırması</i>
<i>(14)KY modelinin önemli gereklerinden olan TFRS ile ortak finansal raporlama dilinin kullanılması, finansal raporlamanın bilgi güvenilirliğine olumlu etki yapması</i>	<i>(13)KY kapsamında TFRS'in uygulanması, şirketlerin denetim faaliyetlerinin kolaylaşmasına yardımcı olduğundan finansal raporlamanın bilgi kalitesinde etkinliğini artırması</i>
<i>(15)KY şirketlerin iç denetim birimince hazırlanan raporların üst yönetim yerine, denetim komitesi tarafından yapılması, ilgili raporların bilgi güvenilirliğini artırması</i>	
<i>(16)KY şirketlerin yöneticileri arasında her türlü işlemlerin doğru ve yasal mevzuata uygunluğunu sağlamak için sorumluluk sertifikası imzalanması, bilgi güvenilirliğini artırması</i>	